

البته روش های مختلفی وجود دارد اما مهم تر از همه این است که قصه گویی نیازمند بیان قصه با نوعی بازی است تا بچه ها جذب قصه و قصه گو شوند. قصه گویی با ادبیات و هنرهای نمایشی پیوند دارد و قطعا با قصه خوانی متفاوت است. این هنر بیشتر شبیه به نقالی و روایتگری است. من به شخصه شاهد این موضوع بوده ام که کودکان و نوجوانان با شنیدن قصه ای خوب از سوی قصه گویی ماهر چگونه مبهوت می شوند.

واقعا جای خالی قصه گویی و قصه خوانی و ساخت برنامه های جذاب کودکانه خالی است. امیدوارم مدیران جدید در تلویزیون به این نکته توجه جدی داشته باشند و کودکان برای شان در اولویت قرار گیرند.

به عنوان یک هنرمند مجرب که سال ها سابقه در عرصه بازیگری، نویسندگی و کارگردانی دارید پرداخت به مفاخر علمی کشور را در سریال های تلویزیونی چقدر لازم می دانید؟

اصولا جای بسیاری از انسان های شاخص و مفاخر ما در تلویزیون و سینما خالی است، حالا چه معاصر باشند و چه در قرن های گذشته زندگی می کرده اند. لازمه هر جامعه ای، شناخت و اطلاع از داشته های خود است. مسئولان سینما و تلویزیون باید به این موضوع توجه بیشتری داشته باشند.

متأسفانه گاهی به انسان هایی پرداخته شده است که شخصیت های ملی و تاریخی ما محسوب نمی شوند. ما در کتاب هایی مانند شاهنامه فردوسی و گلستان سعدی روایت های جذاب و شخصیت های ناب را داریم که متأسفانه به آنها پرداخته نشده است. همین دکتر قریب را ببینید؛ فوت ایشان مصادف بود با درگذشت یکی از هنرمندان. مراسم تشییع جنازه ایشان خیلی خلوت بود در حالی که برای آن هنرمند، کوچه و خیابان ها مملو از جمعیت شده است. این نگاه نسبت به مفاخر علمی و ادبی در جامعه باید عوض شود.

به نظرتان ساخت سریال هایی مانند «روزگار قریب» که شما در آن نقش دکتر فتوحی را ایفا کردید علاوه بر سرگرم کردن مخاطب، چقدر می تواند در شناخت مردم و به خصوص نسل جوان از مفاخر معاصر کشور تأثیر داشته باشد؟

صد درصد بی فایده نیست و تأثیرگذار خواهد بود. انسان های بزرگ در عرصه های مختلف برای این مملکت زحمت کشیده اند و وقتی نسل به نسل دگرگون می شویم باید از آنها شناخت داشته باشیم. نسل امروز باید از کوروش کبیر، افشین، آریو برزن، حسن صباح و... شناخت داشته باشد. متأسفانه پرداخت درستی نسبت به آنها صورت نگرفته و جای این بزرگان در آثار نمایشی ماخلای است.

پای صحبت های رضا فیاضی به بهانه حضور در «جزر و مد»

هنوز مردم مرا «آقای جمالی» صدا می زنند

«آقای جمالی» تلویزیون چند وقت پیش با «جزر و مد» به تلویزیون برگشت اما بیشتر کتاب می نویسد و دوست دارد برای بچه ها قصه بخواند. به قول خودش وقتی در خیابان دیده می شود بچه ها دوستش دارند و از او می خواهند توک زبانی حرف بزند؛ چون آن قدر باورپذیر نقشش را در قصه های تا به تا بازی کرد اما حضورش در امیرکبیر تلویزیون را هم غرور انگیز می داند. حسرت نقش چرچیل در دلش مانده و می گوید: «یک بار برای نقش چرچیل گریم شدم و نقش کوتاهی در سریال «معمای شاه» داشتم، زمان کافی وجود نداشت و گرنه آقای نویسنده می توانست نقش بیشتری برایم بنویسد.»

با «گلباران» رضا بابک وارد تلویزیون شد اما از همان روزها هم در کنار بازیگری، مدیریت صحنه را هم عهده دار شد. رفته رفته وارد نویسندگی، نمایش عروسکی و کارهای رادیویی شد و حتی در چند برنامه تلویزیونی اجرا هم کرد. در مجموعه عروسکی «هادی و هدا» نویسندگی کرده بود و در «آرایشگاه زیبا» مرضیه برومند بازی دیدنی را ارائه داد. در «پهلوانان نمی میرند» کنسول روس را بازی کرد و بعد از آن، بارها فیلمسازان دیگری خواستند تا نقش روسی به او واگذار کنند. به بهانه حضور او در جزر و مد پای صحبت های رضا فیاضی نشستیم. گفت و گوی ما را بخوانید.

مجتبی برزگر
روزنامه نگار

هنوز هم بعد از دو دهه بخش مجموعه «تا به تا» مرا با همان نام کاراکتر آقای جمالی صدا می زنند. حتی ادای من را درمی آورند و می گویند: اعظم... (دیالوگ معروف شخصیت آقای جمالی در سریال «قصه های تا به تا»). این شخصیت برای من در کوچه و خیابان اتفاقات شیرینی را رقم زده است و تعصب عجیب و غریبی به این نقش دارم. برای خود من خوشایند است.

یکی از جاهای خالی در تلویزیون، قصه گویی برای کودکان و ساخت برنامه های کودکانه ای است که نوستالژی هایش گاهی روی آنتن می روند؛ همان دغدغه ای که بارها مطرحش کردید.

هنر قصه گویی از زمان های دور، سینه به سینه از نسلی به نسل دیگر منتقل شده تا اکنون که به ما رسیده است. امروزه با توجه به افزایش رسانه های جمعی و ارتباط تنگاتنگ کودکان و نوجوانان با فضای مجازی، قصه گویی و نشان دادن بچه ها پای قصه ها کار دشواری است و قطعا ساخت برنامه های جذاب کودکانه همراه با انتخاب قصه های شنیدنی و خواندنی می تواند به این جریان کمک کند که کودکان پروپاقرص پای آن بنشینند. بحث ترویج به سمت مطالعه هم اتفاق می افتد که خیلی من نگران آن هستم.

مریم سعادت با دلسوزی گفته بود آقای فیاضی توک زبانی حرف می زند! جالب است بدانید که در مطب پزشک هم مرا آقای جمالی صدا می کردند و نسخه هم به همین نام می نوشتند. حتی شاید برای تان جالب باشد منتظر بودم مرا برای عکس گرفتن در مطب پزشک صدا کنند پس از چند دقیقه گفتند آقای جمالی! من جواب نمی دادم. چون حواسم به این موضوع نبود و بغل دستی من گفت: شما را صدا می زنند. گفتم: آهان! راست می گویند و من رفتم؛ به اسم آقای جمالی برای من پرونده پزشکی تشکیل دادند.

یک نکته جالب درباره شما شنیدم که به فامیل بازی و نقش فروشی و پول دادن های آنچنانی، انتقاد داشتید...

الان پول گرفتن و چک صادر کردن برای این اتفاقات سفارشی است؛ من آدم هایی دیدم که اصلا نمی دانم از کجا آمده اند و هم تیپ من هستند.

بگذارید با این نکته شروع کنیم که شنیدم هنوز شما را آقای جمالی صدا می زنند، شاید برای خوانندگان مان این نکته جالب باشد.

بله، درست اشاره کردید. هنوز هم بعد از دو دهه بخش مجموعه «تا به تا» مرا با همان نام کاراکتر آقای جمالی صدا می زنند. حتی ادای من را درمی آورند و می گویند: اعظم... (دیالوگ معروف شخصیت آقای جمالی در سریال «قصه های تا به تا»). این شخصیت برای من در کوچه و خیابان اتفاقات شیرینی را رقم زده است و تعصب عجیب و غریبی به این نقش دارم. برای خود من خوشایند است.

ماجرای پرونده پزشکی که به نام آقای جمالی تشکیل شد، چه بود؟

آن قدر این نقش باورپذیر شده بود که آن کارگردان معروف هم فکر می کرد من توک زبانی حرف می زنم یا مادر

موسسه فرهنگی - مطبوعاتی جام جم، برگزار می کند

مدرسۀ تربیت منتقد، به عنوان اولین و جامع ترین مرکز تربیت تحلیلگران و منتقدین سینما، با شناخته شده ترین مدرسین سینما، قصد دارد، کارشناسان، منتقدان و روزنامه نگاران را پرورش دهد تا بتوانند درست فیلم ببینند و عمیق و دقیق، آن را تحلیل کنند.

برای ثبت نام فایلی شامل مشخصات، مهارت ها، سوابق و نمونه کارها (در صورت وجود) را به نشانی QR کد روبه رو ارسال فرمایید.

جهت کسب اطلاعات بیشتر و ثبت نام لطفاً با شماره ۰۷۰۴۱۳۰۰۲ تماس بگیرید.

برای ثبت نام
اسکن کنید

